

VAŠ ODABRANI

HDLU

Datum izrade izvještaja : 20.01.2015 09:08:58
Razdoblje izvještaja : 18.01.2015 20:00:00 do 20.1.2015 20:00:00
Broj priloga : 1
Teme :
HDLU-izložbe

PressCut d.o.o.

FIBEP & IAMB

Domagojeva 2, p.p. 611

T: (385 1) 455 03 85

F: (385 1) 455 04 07

E: presscut@zg.htnet.hr

W: www.presscut.hr

R.br. 1	Evid. broj : 15388301	Datum: 20.01.2015	Površina: 1063,76 cm2
Naslov	Austrija se još nije iskupila za nacizam		
Novine	Nacional		
Stranica	66., 67.		
Tema	HDLU-izložbe		
Sažetak	Razgovor: Luise Kloos, umjetnica.		
Autor	Iva Korbler		

'TIJEKOM RADA osjećala sam poveznicu, empatiju za svaki pojedini život k dezintegrirali se. Svako pojedino optičko vlakno, njegovo lelujanje i refleks svjetla z

UZagrebu ovih dana boravi istaknuta austrijska umjetnica Luise Kloos (Judenburg, 1955.), gdje je u povodu 70. obljetnice završetka II. svjetskog rata i godišnje obljetnice Holokausta napravila veliku ambijentalnu instalaciju u prostoru Doma hrvatskih likovnih umjetnika. Luise Kloos živi i radi u Grazu, djeluje na području slikarstva, crteža, instalacija i performansa. Njezino je umjetničko školovanje vrlo kompleksno, sastoji se od kolegija i seminara iz umjetničke pedagogije, filozofije i komunikacije. Na Arhitektonskom fakultetu u Grazu pripremala se za umjetnički studij i 1994. je diplomirala slikarstvo na Umjetničkoj akademiji u Beču. Izlagala je u mnogim prestižnim svjetskim umjetničkim centrima, a prepoznatljiva je po suradnji sa suvremenim skladateljima, književnicima, plesačima i glazbenicima. U Hrvatskoj je 2007. sudjelovala u zapaženom međunarodnom projektu Povratak u baštinu / Back to Heritage, gdje je na inicijativu umjetnika Josipa Zankija u gradu Ninu napravila instalaciju posvećenu književniku Petru Zoraniću. Bila je 2008. posebna gošća likovnog programa na Međunarodnom dječjem festivalu u Šibeniku, a od 2010. do danas sudjelovala je na još nekoliko interdisciplinarnih projekata u Hrvatskoj. Mnogo je dosad, uz Austrijski kulturni forum, napravila na međunarodnoj promociji Hrvatske, hrvatskih umjetnika i suvremene umjetnosti. Bila je 2007. među dvadeset finalista međunarodne Jewish Art Award u galeriji Ben Uri u Londonu, među petstotinjak nominiranih umjetnika iz cijelog svijeta.

NACIONAL: Vaša je umjetnička biografija vrlo opsežna i raznolika, od crteža, grafika, slika, instalacija, fotografija, video-radova, ambijenata u interijeru i eksterijeru. No koji vas segment umjetničkog djelovanja zadnjih godina najbolje opisuje ili ispunjava kao umjetnicu?

Moje je rad obilježen tišinom. To je najvažniji dio. Tragam za načinima pomoću kojih ideju tišine mogu najbolje izraziti, a to može biti crtež ili instalacija, i to ovisi o prostoru u kojem radim. S druge strane, crtež je uvijek početak ideje, od njega uvijek počinjem.

NACIONAL: Kako biste opisali svoje djelovanje u kontekstu stila i senzibiliteta, pripadate li europskoj tradiciji minimal-arta apstraktne umjetnosti ili ste više povezani s ambijentalnom umjetnošću, land-artom, prirodom, prirodnim fenomenima?

Moji su radovi uvijek na nekom nivou povezani s prirodom, ali ujedno želim što više smanjiti svoju stilsku intervenciju, prema minimalnim zahvatima. Ponekad mi je potrebno više umjetničkog jezika ili alata kako bih izrazila i oblikovala ideju, ali nastojim sve bitno u poruci vizualno reducirati.

NACIONAL: Govorite li zapravo o prostornim crtežima?

Da, točno tako. Kad sam počela istraživati optička vlakna i stakloplastiku, tražila sam zapravo materijal pomoću kojega svoje crteže mogu prenijeti u prirodu, nešto što je otporno na vodu, kišu i vjetar. Brzo sam uočila ljepotu tog sirovog materijala, otkrivši kako ta vlakna reflektiraju sve vrste prirodnog i umjetnog svjetla. Ako je oblačno, instalacija je siva, ako je sunčano, vlakna blješte, a pri zalasku sunca vlakna reflektiraju crveni dio spektra. Hvataju sve boje na sebe, što luminokinetički dopunjava moj rad.

NACIONAL: Možemo li govoriti o utjecaju dalekoistočne umjetnosti, zen-budizma i sličnih filozofija u vašem radu?

Da. Godinama već meditiram, što mi je produbilo koncentraciju u umjetničkom radu. To je jako dobra vježba za umjetničku kontemplaciju.

NACIONAL: Vaša najnovija ambijentalna instalacija za Dom hrvatskih likovnih umjetnika u Zagrebu nosi u naslovu mnoge asocijacije i poruke. Silent Light rimuje se s Kristallnacht, odnosno, Crystal Night, nizom nacističkih napada na Židove u Njemačkoj i Austriji 1938. Jeste li imali tu asocijaciju ili je to slučajnost?

Ne, zapravo nisam. Naslov mi je oblikovala ideja stvaranja novog prostora u Domu HDLU. To je vrlo visok, okrugao prostor, koji mi je omogućio bavljenje

idejom tišine koju sam već 2003. realizirala u radu za žrtve Holokausta u newyorškom muzeju Yeshiva University. Osjećala sam poveznicu, empatiju za svaki pojedini život koji je bio uništen pod nacističkim terorom, no ti ljudi kao da za mene nisu nestali, dezintegrirali se. Svako pojedino optičko vlakno, njegovo lelujanje i refleks svjetla za mene su jedan ljudski život, jedna duša koja je tu još uvijek među nama u sjećanju. Svako vlakno kao da je jedna linija života koja negdje postoji, nije isparila.

Svaki kamenčić unutar instalacije označava nadgrobne oznake žrtava čiji grobovi ne postoje. Za mene je jako važna bila spoznaja da nitko od moje obitelji nije sudjelovao u nacističkim progonima, teroru ili razvijanju nacističke ideologije. Ali Austrija ima jako tužnu povijest u vezi s tim i nismo još uvijek dovoljno napravili da se iskupimo za tu tamnu stranu naše povijesti. Zato smatram da je to neka vrsta umjetničke dužnosti. Nije dovoljno reći da je otada prošlo već jako mnogo vremena. Činjenice govore za sebe. Moramo imati empatiju za prošlost i moramo forsirati empatiju kod drugih ljudi. Prvu fotoinstalaciju posvećenu žrtvama radila sam 1998. za groblje u Tuzli gdje su žrtve posljednjeg rata na vašim prostorima, a na temelju tog rada bila sam pozvana u New York.

NACIONAL: Niste prvi put u Hrvatskoj i više ste puta surađivali s našim afirmiranim umjetnicima i kustosima. Imate već dugu i zanimljivu povijest boravaka kod nas. Što vas toliko veseli i motivira za te suradnje?

Imamo sličnosti u mentalitetu. Sve moje suradnje s hrvatskim kolegama bile su jako zanimljive i pune uzajamnog uvažavanja. Posebno me dirnulo kod vas to što vam umjetnici uzvraćaju pozive za suradnju, žele vam se novim suradnjama zahvaliti na nekim prijašnjim kontaktima, ne zaboravljaju da ste im nešto omogućili. To nije uvijek slučaj u zapadnijim europskim zemljama. Stvorila sam neka velika prijateljstva s umjetnicima u Hrvatskoj. Moram primijetiti da ima jako zanimljivih pomaka u crtežima i grafikama koje rade vaši suvremeni umjetnici, pokazujete snažnu i moćnu grafičku tradiciju.

NACIONAL: Volite raditi s grupama umjetnika, niste skloni osamljivanju, iako je vaš rad izrazito kontemplativan i meditativan.

Da. Volim poticati te procese suradnje na projektima. Suradujem s mnogim europskim zemljama i njihovim umjetnicima. Uvijek pozivam umjetnike iz Hrvatske u projekte koje radim, jer se pokazalo da smo slični po

senzibilitetu. Vjerujem u europsku mrežu povezivanja među umjetnicima.

NACIONAL: Upravo spremate još jedan projekt, knjigu i video-prezentaciju "Mountains: Velebit-Alpen-Wales", u suradnji s velškim i hrvatskim umjetnicima, koji će u Domu HDLU biti predstavljen u veljači.

To je jako zanimljiv projekt koji je nastao spontano i slučajno. Hrvatski umjetnik Josip Zanki u Zadru je, u sklopu projekta "Artist in Residence", odlučio da svi na jedan dan idemo pješačiti na Velebit, upravo iz tih kontemplativnih razloga, čišćenja, približavanja prirodi. Tada smo shvatili da su naše zemlje isprepletene planinskim lancima i da bi bilo dobro da radimo i takav umjetnički projekt.

NACIONAL: Držite seminare i predavanja o umjetnosti, iznimno ste teorijski obrazovani na području suvremene europske umjetnosti. Što vas trenutačno zaokuplja?

Imam nekoliko radionica u kojima podučavam crtanje i slikanje, a navečer držim teorijski dio nastave iz povijesti umjetnosti, teorije i filozofije umjetnosti. Ne podučavam samo djecu i mlade, nego i ljude treće dobi jer kreativnost nikad ne prestaje. Imam polaznike i studente koji su u devetom desetljeću života. Oni vjeruju - zajedno sa mnom - da još uvijek mogu dati neki doprinos društvu. Želim prevladati taj sukob mladih i starih generacija i svjetova, a umjetnost to može divno popraviti. Važno mi je da radim na projektima na koje mogu pozivati i druge umjetnike kako bismo surađivali. Pripremam i jednu operu na kojoj suradujem s profesionalnim muzičarima, orkestrom i djecom u Theresienstadtu, također mjestu sjećanja na Holokaust, koja će biti izvedena ove jeseni.

'AUSTRIJA IMA JAKO TUŽNU POVIJEST povezanu s erom nacizma. Moramo imati empatiju za prošlost, nije dovoljno reći da je otad prošlo puno vremena

*oji je bio uništen pod nacističkim terorom, no ti ljudi kao da za mene nisu nestali,
a mene su jedan ljudski život, jedna duša koja je tu još uvijek među nama u sjećanju'*

■ **LUISE KLOOS U HDLU-u JE U POVODU 70. OBLJETNICE ZAVRŠETKA II. SVJETSKOG RATA I OBLJETNICE HOLOKAUSTA NAPRAVILA VELIKU AMBIJENTALNU INSTALACIJU**

tekst **IVA KÖRBLER** Fotografije **NACIONAL**

**AUSTRIJA SE JOŠ NIJE
ISKUPILA ZA NACIZAM'**